

РЕШЕНИЕ

№ 3983

гр. София, 11.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 13.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Христовова, като разгледа дело номер **4029** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 – 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по подадена жалба от Р. М. Б., гражданин на А., срещу решение № УП-17/12.03.2012г. на интервюиращия орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет на Р. Б., с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно и неправилно, тъй като административният орган не е изложил конкретни мотиви, не е обсъдил ситуацията в държавата на произход А.. Жалбоподателят посочва, че се страхува за живота си в А., тъй като в страната действат безнаказано военизирани и въоръжени групировки на радикални ислямисти, цари безнаказаност и произвол, като липсва каквато и да било закрила за обикновените граждани, поради което счита че за него са налице предпоставките за предоставяне на закрила по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. От съда се иска да отмени оспореното решение на интервюиращия орган и преписката да бъде върната с указания за разглеждането на молбата за закрила на чужденеца в общо производство.

В съдебно заседание Р. М. Б. се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ, чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата. Подробни съображения излага в представени писмени бележки.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на жалбата. Излага съображения, че административния орган е изследвал всички обстоятелства, свързани с бежанската история на жалбоподателя и е установил, че не са налице предвидените в закона предпоставки за предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Видно от регистрационен лист вх. № УП 3663/08.03.2012 г. Р. М. Б. е [дата на раждане] в [населено място], А., с Алжирско гражданство е, етническа принадлежност арабин, религия - сунит, с основно образование, неженен. Личните му данни първоначално са установени с декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ, а впоследствие и от акт за раждане № 5242 от 16.10.1979 г. Посочил е, че е напуснал А. на 03.01.2009 г. легално за Т.. След два дни заминал със самолет до Т.. В Р. Б. е влязъл нелегално на 12.02.2009 г. от Т..

За първи път Р. М. Б. е подал молба за предоставяне на статут на бежанец вх. № 216/12.03.2009 г. под името А. Ш., твърдейки, че е палестинец от ивицата Г.. С рег. № УП 3663/30.03.2009 г. подава молба с името Р. М. Б., в която заявява, че очаква да получи закрила като бежанец в страната. Мотивирал е решението си да напусне страната си на произход с извършване на криминално деяние, за което се е следвало наказание затвор от 5 до 7 г. С Решение № 315/24.07.2009 г. на Председателя на ДАБ на чужденеца е бил отказан статут на бежанец и хуманитарен статут в Р. Б.. Жалбата му срещу този акт е отхвърлена с решение № 2583/25.02.2010 г. по адм.д. № 11331/2009 г. на ВАС – Трето отделение, оставено в сила с решение № 7138/31.05.2010 г. по адм.д. № 4272/2010 г. на ВАС – Петчленен състав.

Административното производство по издаване на обжалвания в настоящото производство акт е започнало по последваща втора по ред молба, след като с решение № 1162/05.03.2012 г. на Административен съд София-град по адм.д. № 454/2012 г. председателят на ДАБ е задължен да извърши регистрация и образуване на лично дело на Р. М. Б. по подадени молби за предоставяне на статут. В молбата си чужденецът заявява, че иска от властите в Р. Б. закрила.

На 08.03.2012 г. интервюиращият орган е провел интервю с Р. М. Б., който е посочил, че вече е заявил при предходното производство, че е имал проблеми с банки в А.. Като ново обстоятелство е посочил, че не иска да живее при сегашната власт в А., тъй като не знае в момента кой управлява там, знае единствено, че президент е Б.. Това било един мафиотски режим и той не желае да се връща в страната. Разказал е, че когато е бил петнадесетгодишен е бил малтретиран в автобус от ислямисти. За него тази проява била незначителна, но от значение било отношението на служителите от общината, пред които се жалвал. Първоначално се обърнал към една организация за защита на хора, претърпели насилие, но там не му било обърнато внимание, поради което започнал да отправя нецензурни думи общо към правителството. Тези нецензурни думи ги казал пред служителите в общината, които отговаряли за проблемите на претърпелите насилие. Реакцията им срещу поведението на жалбоподателя била отправена срещу него жалба в съда и през 2001 г. бил осъден на една година условно. През 1999 г. или 2000 г. с декрет на президента на А. били амнистирани всички, които са били малтретирани. Чужденецът е заявил, че в предишното производство не е разказал за тези проблеми, защото не му било дошло на ума за тях.

Поискано е и е получено становище рег. № Т-1378/12.03.2012 г. на основание чл. 58,

ал. 7 от ЗУБ от ДАНС, с което заявяват, че не възразяват да бъде предоставена закрила на лицето.

С решение № УП-17/12.03.2012г. интервюиращият орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че молбата е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 и хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ. При провеждане на административното производство не са установени новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход. Посочените при интервюто нови обстоятелства не са новонастъпили такива, поради което са били преклудирани от влязло в сила решение. Решаващият орган се позовава и на справка вх. № 181/10.01.2012 г., изготвена от Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд” относно обстановката в А., според която страната все още остава встрани от т.н. „революционна вълна”, започнала в Т. в началото на декември 2010 г. В борбата с тероризма от 1992 г. насам страната е дала около 200 хиляди жертви, алжирското общество е „уморено” от революции и не е готово за крайни действия. Проведени са няколко сравнително „мирни” демонстрации, в които участват граждански организации и 2-3 политически партии. Общо жертвите от проведените демонстрации са 62 души. Положението с правата на човека в А. е сериозно. В доклада на А. интернешънал за 2011 г. основните акценти са върху свободата на словото, сдружаването и събирането, дискриминацията и насилието срещу жените, нарушаване правата на мигрантите, безнаказаността, свободата на религията.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 10.04.2012 г., а жалбата срещу него е подадена в ДАБ на 17.04.2012 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения.

Молбата за предоставяне на статут на жалбоподателя е последваща (втора по ред), по смисъла на §1, т. 6 от ЗУБ. Това обстоятелство обуславя разглеждането ѝ в ускореното производство по глава шеста, раздел втори от ЗУБ – чл. 68, ал. 1, т. 3 и съответно компетентността на интервюиращия орган при ДАБ да се произнесе с това решение.

Интервюиращият орган в обжалваното решение е изложил аргументи, че молбата на Р. М. Б. е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 – основанията, посочени в молбата му за искане на статут, както и в проведеното интервю са извън предмета на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, като по отношение на него е налице приключило производство с влязло в сила решение и няма новонастъпили обстоятелства. Обсъдени са новопосочените обстоятелства – малтретиране от ислямисти през 1994 г. и осъждането му през 2001 г., като тези обстоятелства са преценени, че не са нововъзникнали обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход от вече изложените по време на предишното административно производство. Интервюиращият орган се е позовал и на данни относно актуалната обстановка в А..

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради

политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Жалбоподателят е изложил твърдения в рамките на административното производство по последващата молба за обстоятелства, които не са новонастъпили, като изложените твърдения не биха могли да доведат до заключение, че по отношение на него е било осъществено преследване по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Това условие не е налице в настоящия случай, тъй като няма данни насилието в А. да е достигнало към момента такава изключителна степен, че да бъде характеризирано като вътрешен въоръжен конфликт. От своя страна жалбоподателят не е установил самият той да е бил обект на насилие.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че административният орган не е обсъдил наведените от чужденеца обстоятелства. Всички посочени от Б. факти и обстоятелства са обсъдени и административният орган е формирал изводи, че чужденецът не е посочил нововъзникнали обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход, които се споделят и от настоящия състав на съда.

С оглед на изложеното съдът приема, че правилно интервюиращият орган е приел наличие на хипотезата по чл. 70, ал. 1, т. 1 от ЗУБ и е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на Р. М. Б..

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният административен акт е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на процесуалните и материални разпоредби и е законосъобразен. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. Б., гражданин на А., срещу решение № УП-17/12.03.2012г. на интервюиращия орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на Р. Б., с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: